

ZAKON O BANJAMA

("Službeni glasnik RS", br. 80/1992)

Član 1.

Banja je područje na kome postoji i koristi se jedan ili više prirodnih lekovitih faktora i koje ispunjava uslove u pogledu uređenosti i opremljenosti za njihovo korišćenje u skladu sa odredbama ovog zakona.

Banja predstavlja prirodno dobro od opšteg interesa, kojim upravlja država, pod uslovima i na način utvrđen ovim zakonom.

Prirodnim lekovitim faktorom u smislu ovog zakona smatraju se: termalna i mineralna voda, vazduh, gas i lekovito blato (peloid), čija su lekovita svojstva naučno ispitana i dokazana u skladu sa ovim zakonom.

Član 2.

Smatra se da su ispunjeni uslovi u pogledu uređenosti i opremljenosti područja u smislu člana 1. stav 1. ovog zakona, ako banja ima:

- 1) organizovanu zdravstvenu službu;
- 2) objekte i uređaje za korišćenje prirodnog lekovitog faktora;
- 3) objekte za smeštaj i boravak posetilaca;
- 4) odgovarajuće komunalne i druge objekte (vodovod, kanalizacija, saobraćajnice, PTT i elektroobjekte i javne zelene i rekreacione površine).

Član 3.

Vlada Republike Srbije, na predlog opštine i drugih zainteresovanih subjekata, utvrđuje područje koje se smatra banjom, u smislu ovog zakona.

Utvrđivanje područja u smislu stava 1. ovog člana vrši se na osnovu prethodno ispitanog i utvrđenog prirodnog lekovitog faktora na tom području i odgovarajućih naučnih i stručnih istraživanja vrednosti i karakteristika tog područja, kao i ispunjenosti uslova iz člana 2. ovog zakona.

Mišljenje o ispunjenosti uslova iz člana 2. ovog zakona daje nadležno ministarstvo.

Član 4.

Opština na čijem području se nalazi banja stara se o njenom očuvanju, korišćenju, unapređenju i upravljanju, u skladu sa zakonom.

Član 5.

Ministarstvo nadležno za poslove zdravlja vodi registar banja sa podacima o svojstvima prirodnog lekovitog faktora.

Član 6.

Područje banje i njegove granice obeležavaju se oznakama.

Način obeležavanja područja banje propisuje ministar nadležan za poslove urbanizma, a obeležavanje tog područja obezbeđuje opština na čijem području se banja nalazi.

Član 7.

Zaštita, unapređenje i korišćenje područja banje vrši se u skladu sa ovim zakonom i zakonima kojima je uređena zaštita prirodnih dobara i zaštita životne sredine.

Član 8.

Za banju se donosi odgovarajući planski dokument, u skladu sa propisima o planiranju i uređenju prostora.

Planom iz stava 1. ovog člana obezbeđuje se, pored ostalog: zaštita i očuvanje prirodnih lekovitih faktora u banji, sprečavanje aktivnosti koje mogu narušiti osnovna obeležja i svojstva banje, uslovi uređenja i izgradnje na tom području i stvaranje uslova za razvoj zdravstvenih, rekreativnih i turističkih funkcija banje.

Član 9.

Zdravstvene ustanove i druga pravna i fizička lica koja obavljaju zdravstvenu delatnost korišćenjem prirodnog lekovitog faktora u banji u svrhu prevencije, lečenja i rehabilitacije koriste prirodni lekoviti faktor pod uslovima utvrđenim propisima o vršenju zdravstvene delatnosti.

Druga pravna i fizička lica mogu koristiti prirodni lekoviti faktor u banji ako imaju, u zavisnosti od sadržaja i karaktera delatnosti koje obavljaju, obezbeđen odgovarajući prostor, opremu i kadrove.

Bliže uslove iz stava 2. ovog člana propisuje ministar nadležan za poslove zdravlja.

Ispunjenost uslova iz stava 2. ovog člana utvrđuje ministarstvo nadležno za poslove zdravlja.

Član 10.

Pravo korišćenja prirodnog lekovitog faktora u banji (termalna i mineralna voda, gas i lekovito blato) domaćem pravnom ili fizičkom licu daje opština na čijem području se nalazi banja, uz saglasnost Vlade Republike Srbije.

Pravo korišćenja prirodnog lekovitog faktora u banji (termalna i mineralna voda, gas i lekovito blato) stranom licu daje se u skladu sa zakonom kojim se uređuje koncesija.

Član 11.

Korisnik prirodnog lekovitog faktora u banji dužan je da obezbedi uređaje i opremu za zaštitu od zagađivanja i drugih štetnih uticaja u korišćenju tog faktora.

Član 12.

Opština prati količinu i sastav prirodnog lekovitog faktora u banji i najmanje jednom u tri godine obezbeđuje proveru njegovog lekovitog svojstva u ovlašćenoj zdravstvenoj ustanovi.

Ministarstvo nadležno za poslove zdravlja propisuje način stalnog praćenja količine i sastava prirodnog lekovitog faktora u banji i utvrđuje zdravstvene ustanove ovlašćene za naučno ispitivanje i dokazivanje, odnosno proveru njegovog lekovitog svojstva.

Ako se u toku korišćenja prirodnog lekovitog faktora u banji utvrde promene u njegovom sastavu koji nisu u skladu sa atestom, opština je dužna da o tome obavesti Ministarstvo za zdravlje i obezbedi kontrolno atestiranje.

Član 13.

Korisnik prirodnog lekovitog faktora u banji plaća naknadu za njegovo korišćenje.

Naknada se plaća prema količini iskorišćenog prirodnog lekovitog faktora.

Visinu naknade iz stava 1. ovog člana utvrđuje Narodna skupština.

Sredstva ostvarena od naknada iz stava 1. ovog člana prihod su budžeta opštine, a koriste se, prema programu koji donosi Skupština opštine na čijem području se nalazi banja, za očuvanje, korišćenje i unapređivanje banje.

Na program iz stava 4. ovog člana saglasnost daje Vlada.

Član 14.

Novčanom kaznom od najmanje 10.000 a najviše do 100.000 novih dinara kazniće se za privredni prestup preduzeće ili drugo pravno lice ako koristi prirodni lekoviti faktor bez odluke iz člana 10. ovog zakona.

Novčanom kaznom od najmanje 1.000 a najviše do 10.000 novih dinara kazniće se za privredni prestup iz stava 1. ovog člana i odgovorno lice u pravnom licu.

Za privredni prestup iz stava 1. ovog člana može se izreći zaštitna mera zabrane vršenja delatnosti korišćenja prirodnog lekovitog faktora do deset godina.

Član 15.

Novčanom kaznom od najmanje 10 a najviše 1.000 novih dinara kazniće se za prekršaj fizičko lice ako koristi prirodni lekoviti faktor bez odluke iz člana 10. ovog zakona.

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana može se izreći zaštitna mera zabrane vršenja delatnosti korišćenja prirodnog lekovitog faktora do deset godina.

Član 16.

Plan iz člana 8. stav 2. ovog zakona doneće se u roku od dve godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 17.

Korisnici prirodnog lekovitog faktora koji su taj faktor koristili do dana stupanja na snagu ovog zakona, mogu nastaviti sa njegovim korišćenjem pod uslovima pod kojima su ih koristili do tog dana, a najduže tri meseca od dana utvrđivanja područja banjom, na kome koriste prirodni lekoviti faktor u smislu člana 3. ovog zakona.

Član 18.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".
